

ת"פ 10952/11/21 - מדינת ישראל נגד דניאל טורני

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 10952-11-21 מדינת ישראל נ' טורני

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשמת: דניאל טורני
בשם המאשימה: עו"ד קורל טובל
בשם הנאשמת: עו"ד דניאל טורני

מזר דין

1. נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ונהיגה רשלנית ברכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין. ביום 12.6.21 בשעה 22:31 נהגה גב' רחלי רייצ'ל צרפתי (להלן: המתלוננת) במכוניתה בצוותא עם חברותיה. באותה העת נהגה הנאשמת במכוניתה, ועקפה את המתלוננת משמאל, כשנכנסה לנתיב בו נסעה. כשנעצרו השתיים בצומת ברמזור אדום, החלו לקלל זו את זו. משהתחלף האור ברמזור לירוק, החלה המתלוננת בנסיעה. הנאשמת סתה מנתיבה, החלה לנסוע במהירות, התנגשה בצדו השמאלי האחורי של רכב המתלוננת, ונמלטה מהמקום בעוד המתלוננת נוסעת אחריה. הנאשמת עצרה את מכוניתה ברחוב התור בנתניה, והמתלוננת ביקשה ממנה את פרטי הביטוח שלה. הנאשמת השיבה כי תיגש לרכבה ותקבל את הפרטים. או אז התכופפה הנאשמת למכוניתה והוציאה ממנו חפץ חד שטיבו אינו ידוע למאשימה. בתגובה ריססה המתלוננת את הנאשמת בגז פלפל, ונמלטה מהמקום. כתוצאה ממעשיה של הנאשמת נגרם למכוניתה של המתלוננת נזק בשווי 10,204 ₪, והיא סבלה מכאבי ראש וצוואר ונזקקה לטיפול רפואי בבית חולים.

2. הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה מבלי שהוצג הסדר, והופנתה לבקשתה לקבלת תסקיר מבחן. שירות המבחן הגיש שלושה תסקירים, אשר מפאת צנעת הפרט יובא תוכנם בצמצום. תסקיר מיום 2.1.23: הנאשמת בת 27, רווקה, מתגוררת עם הוריה, עובדת מזה כשנתיים כשליחה בתחום המזון, ומוכרת על ידי המוסד לביטוח לאומי כמי

סובלת מנכות נפשית בשיעור 40% זוכה לקצבה בהתאם (הוצגו מסמכים לשירות המבחן). הנאשמת השלימה 12 שנות לימוד, ובעלת תעודת בגרות מלאה. היא אובחנה בגיל צעיר, סבלה מקשיים (מפורטים בתסקיר: ראו עמ' 1 פסקה 3, עמ' 2 פסקה 2), שוחררה מצה"ל על רקע נסיבותיה, השתלבה בטיפול שנותן אותותיו רק בשנים האחרונות. הנאשמת נעדרת הרשעות קודמות, קיבלה אחריות על מעשיה תוך שהסבירה כי המתלוננת פעלה כלפיה באלימות מילולית, והיא בתגובה התנגשה בה בכוונה. מנגד, הכחישה את הטענה כי עשתה שימוש בחפץ חד. היא הביעה חרטה ובושה על מעשיה, ותיארה תחושות לחץ וחרדה שהיא חווה בעקבותיהם, ונכונות לשאת בעונש ולפצות את המתלוננת. קצינת המבחן התרשמה לחיוב מן הנאשמת, כמי שחרף נסיבותיה המורכבות והתמודדויות עם קשיים נפשיים ניכרים, הצליחה לסיים את חוק לימודיה בהצלחה, ואף השתלבה בתעסוקה. כן התרשמה כי הנאשמת מכירה בחומרת מעשיה והשלכותיהם, כי נִקְטְתָה כנה, וכי ההליך המשפטי והשלכותיו מהווים עבורה גורם מטלטל, מרתיע ומציב גבולות. עוד העריכה כי הנאשמת איננה מאופיינת בדפוסי אישיות אלימים, וכי היא זקוקה לקבלת טיפול רגשי ומעקב נפשי - הנאשמת הביעה נכונותה לכך. משכך המליצה קצינת המבחן להעמיד את הנאשמת בצו מבחן, בצד הטלת צו של"צ.

2.4.23: תסקיר מיום 2.4.23: הנאשמת המשיכה לשתף פעולה עם שירות המבחן, תיארה לחץ נפשי כתוצאה מההליך המשפטי, והביעה נזקקות ורצון להשתלב בהליך טיפולי רגשי. שירות המבחן שב על המלצתו, ובנה תוכנית של"צ בהיקף 150 שעות. תסקיר מיום 4.7.23: תוארו מצוקות קשות שפורטו בהערכה פסיכיאטרית (עמ' 1 פסקה 4). כן ראו תוכן ההערכה הפסיכיאטרית מיום 9.4.23 (הוגשה לבית המשפט ביום 16.4.23). הנאשמת שומרת על שגרת טיפולים באופן המשפיע עליה לטובה (עמ' 2 פסקה 1). קצינת המבחן שבה והעריכה את מצבה בבחינת גורמי סיכוי מול גורמי סיכון, התרשמה מחשיבות המשך מעקב פסיכיאטרי, ושבה על המלצתה להעמיד את הנאשמת במבחן למשך שנה, בצד הטלת צו של"צ בהיקף 150 שעות. זה המקום לציין כי על רקע מצבה הנפשי נמנעה הנאשמת מלהתייבב לראיון אצל הממונה על עבודות שירות.

3. לנוכח נסיבותיה של הנאשמת ולבקשתה, נשמעו הטיעונים לעונש בדלתיים סגורות (החלטה מיום 26.6.23). מחמת שגגה לא נרשם הדבר מפורשות בפרוטוקול הדיון, אך ראו דברי ב"כ הנאשמת בהקשר זה (פר' עמ' 7 ש' 23-24). בפתח ישיבת הטיעונים לעונש העידו נפגעת העבירה, גב' רחלי רייצ'ל צרפתי, ואמה גב' מלי בוארון צרפתי. המתלוננת תיארה את נסיבות האירוע, סיפרה על הנזק שנגרם למכוניתה, ושיתפה בעיקר בחרדות מהן היא סובלת מאז. לדבריה, במשך תקופה בת כשבועיים ומחצה נמנעה כליל מנהיגה ברכב, ומאז ועד היום איננה נוהגת לבדה בלילות, אלא בליווי אמה או מי מחבריה. המתלוננת חוותה את האירוע כניסיון רצח: "זה מה שהרגשתי שהיא ניסתה לעשות... ציפיתי שאם נכנסה לי ברכב בסערת רגשות, שתתנצל, שתציע לי מים ולא תנטוש אותי... הרישיון שלה חייב להיפסל. היא רוצחת על הכביש". כן סיפרה כי נגרם לה נזק גופני, סבלה מזעזוע מוח ונאלצה לעבור טיפולי פיזיותרפיה ולהפסיד ימי עבודה. האם שיתפה אודות תחושותיה היא כתוצאה מהאירוע: "אני כאמא חרדה עליה. איך ייתכן שהנאשמת נכנסת בבחורה ועומדת להרוג אותה? זו בחורה שצריכה לשבת מאחורי סורג ובריה".

4. ב"כ המאשימה עמדה על פגיעתה של הנאשמת בגופה ובביטחונה של המתלוננת, ועל סיכון ציבור הנוהגים בנהיגתה הפוחזת. היא ביקשה לייחס חומרת יתר לכך שמדובר באירוע שהתרחש על רקע סכסוך בדרך, על ידי מי שפרנסתה מביצוע שליחויות. משכך ביקשה לקבוע כי פוטנציאל הנזק מוחשי, ובהתאם עתרה לקבוע מתחם עונש בין 18-8 חודשי מאסר בפועל. לתמיכה בטיעוניה הפנתה למספר פסקי דין. בגזירת העונש בתוך המתחם נתנה דעתה לנסיבותיה המורכבות של הנאשמת, אלא שלשיטתה תסקיר המבחן חסר במובן זה שהנאשמת טרם החלה בהליך

שיקומי, וממילא חומרת העבירה לא קיבלה ביטוי בתסקיר. ב"כ המאשימה ביקשה מבית המשפט ליתן משקל לעדותה של המתלוננת והנזקים שנגרמו לה, ולגזור את עונשה של הנאשמת בתחתית המתחם לו עתרה, למאסר בפועל בן 8 חודשים שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות, פיצוי משמעותי למתלוננת, צו מבחן, קנס ופסילת רישיון נהיגה.

5. ב"כ הנאשמת טענה בתמציתיות. היא עמדה על הודייתה של הנאשמת במיוחס לה, על נסיבותיה האישיות והנכות הנפשית ממנה היא סובלת, והסתפקה בעיקר בהפניה לתסקירי המבחן תוך בקשה לאמץ את המלצותיהם. אשר לרישיון הנהיגה, ביקשה להתחשב בכך שזהו מקור פרנסתה היחיד של הנאשמת.

הנאשמת הביעה צער וחרטה על מעשיה, וביקשה במישרין את סליחתה של המתלוננת. לדבריה: "אני מאוד מתחרטת על הצורה שבה התנהגתי. זה רחוק ממני שנות אור. זה לא קרה לי לפני ולא אחרי זה. זה מקור הפרנסה היחיד שלי כרגע. אני לא מוצאת את עצמי במסגרות אחרות בגלל החרדה החברתית שלי. אבקש להתחשב בי בגלל המצב הנפשי שלי, שזה יהיה עונש מתאים". אמה של הנאשמת, גב' אילנית טורני, חיזקה את דברי בתה באשר למצבה המנטלי.

6. מעשיה של הנאשמת חמורים. על רקע סכסוך בדרך שהורתו במה בכך, פגעה הנאשמת במכוון במכוניתה של המתלוננת והמשיכה בדרכה. לאחר שהמתלוננת הגיעה אליה וביקשה להחליף פרטים, הוציאה הנאשמת ממכוניתה חפץ חד שטיבו איננו ידוע, ובעקבות זאת ריססה המתלוננת המפוחדת את פניה בגז מדמיע ונמלטה. בצד זאת, ומבלי להקל ראש בחומרת מעשיה של הנאשמת, יודגש כי לא יוחסו לה עבירות הקשורות באותו חפץ חד (החזקת סכין או ניסיון לתקוף את המתלוננת), או עבירה של אי מסירת פרטים.

במעשיה סיכנה הנאשמת בראש ובראשונה את המתלוננת ואת שתי חברותיה שנסעו עמה, אך גם את שאר הנוסעים בדרך, ואף את עצמה. הנזק הפיזי שנגרם למתלוננת איננו רב, וכעולה מכתב האישום, המדובר בכאבי ראש וצוואר ובטיפול בבית החולים. המתלוננת העידה שנזקקה לטיפול פיזיותרפיה, אך עדותה זו לא נתמכה בתיעוד רפואי. בצד זאת, ניכר כי המתלוננת חוותה חוויה מפחידה ומאיימת, שהסבה לה מצוקה נפשית עמה היא נאלצת להתמודד עד היום. לדבריה, היא חוששת לנהוג בלילות לבדה, ונאלצת להסתייע במלווים, נתון המשפיע על איכות חייה. כן הסבה הנאשמת במעשיה נזק למכוניתה של המתלוננת בשווי כעשרת אלפים ₪.

הנאשמת עשתה שימוש במכוניתה על מנת לפגוע במתלוננת, ובמובן זה מעשיה מהווים עבירת אלימות הכלולה בקטגוריית עבירות האלימות בדרך, עבירות חמורות ומסוכנות שיש לעשות כל שניתן על מנת למגרן. במובן זה מקובלת עלי עמדת המאשימה, לפיה ברגיל לא היה מקום להסתפק בענישה שאיננה כוללת בְּחֻבָּה מרכיב עונשי מוחשי בדמות מאסר בפועל, לְמַצֵּעַ כזה שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות. מנגד, אין בידי לקבל את מתחם העונש המחמיר לו עתרה המאשימה. עיון בפסקי הדין שהגישה מגלה כי אלו מתיישבים עם מתחם מקל במידה ניכרת מזה לו עתרה. כך, ע"פ 1282/13 ח'טיב נ' מדינת ישראל (26.6.13), אירוע חמור במידה ניכרת מענייננו, לנאשם בעל הרשעות קודמות רלוונטיות; ת"פ (רמלה) 18667-09-15 משטרת ישראל נ' עליוה (1.11.16), אף הוא אירוע חמור יותר ומתמשך, במסגרתו נקבע מתחם עונש בין עבודות שירות ברף נמוך ועד 10 חודשי מאסר בפועל, והנאשם נדון לחודשיים מאסר בעבודות שירות; ת"פ (כפ"ס) 56672-05-14 מדינת ישראל נ' קלימקוביץ (7.9.16) כלל איננו רלוונטי בנסיבותיו

(השלכת אבן על רכב. הצדדים הסכימו על טווח ענישה בין 3-6 חודשי מאסר בעבודות שירות).

7. ב"כ הנאשמת לא טרחה להתייחס בטיעוניה למתחם העונש הראוי, ולא הפנתה לפסיקה. את שהחסירו הצדדים ישלים בית המשפט. למדיניות הענישה בעבירות דומות ראו פסקי הדין שלהלן:

רע"פ 9937/16 קווין נ' מדינת ישראל (6.3.18): המבקש הורשע בהתאם להודאתו בעבירות תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו (לפי סעיף 273 לחוק העונשין) ונהיגה רשלנית של רכב (לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין). שוטר שעסק בפעילות אכיפה בנתב"ג הבחין במבקש נוהג במונית, וביקש ממנו להציג מסמכים. בתגובה החל המבקש בנסיעה פראית, ותקף את השוטר כשעלה עם גלגל המונית על כף רגלו. כתוצאה מכך נגרמו לשוטר חבלות בדמות נפיחות ואודם ברגלו. בשלב זה התפתח מרדף אחרי המבקש לאורך כשני קילומטרים, במהלכו עשתה המשטרה שימוש באמצעי כריזה, ואילו המבקש סטה מנתיב לנתיב מבלי להישמע להוראות השוטרים. הצדדים הציגו הסדר במסגרתו סוכם כי בכפוף לתסקיר חיובי יעתרו במשותף לעונש מאסר על-תנאי, צו של"צ בהיקף 250 שעות ועונשים נלווים. לנוכח תוכן התסקיר טענו הצדדים לעונש באופן חופשי. בית משפט השלום קבע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל, וגזר על המבקש 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים על-תנאי, קנס בסך 1,500 ₪, פיצוי בסך 2,500 ₪ למתלונן, פסילת רישיון הנהיגה למשך 3 חודשים בחופף להפעלת פסילה קודמת, ופסילת רישיון הנהיגה על-תנאי. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, כשנקבע כי הן המתחם והן העונש ראויים. בקשת רשות ערעור נדחתה אף היא, תוך שנקבע כי העונש שנגזר על המבקש איננו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו, ובפרט לנוכח התסקיר השלילי שהוגש בעניינו והרשעותיו הקודמות.

רע"פ 1454/14 אבו סנד נ' מדינת ישראל (26.2.14). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בעבירות נהיגה בפזיזות (סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין) והכשלת שוטר (סעיף 275 לחוק העונשין). המבקש הגיע למחסום משטרת יזום, לא ציית להוראות השוטרים לעצור בצד, והמשיך בנסיעה מהירה עד כי אחד השוטרים נאלץ לקפוץ לשולי הכביש כדי להימנע מפגיעה. החל מרדף אחר המבקש תוך הפעלת כריזה. המבקש נסע במהירות, זגזג בין כלי רכב וגרם להם לסטות לשוליים. בהמשך נעצר ושלושה נוסעים שהיו במכוניתו נמלטו מהמקום. בית משפט השלום קבע מתחם עונש בין מאסר קצר לבין שנת מאסר בפועל, ולנוכח העובדה שהמבקש היה עצור במשך 30 ימים, ושהה שבעה חודשים במעצר בית, הסתפק בכך וגזר על המבקש קנס ופסילת רישיון הנהיגה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע את מתחם העונש בין 3-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המבקש, שלחובתו הרשעות קודמות בפלילים ובתעבורה, מאסר בפועל למשך 5 חודשים. בקשתו לרשות ערעור נדחתה.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 18140-04-22 אברמס נ' מדינת ישראל (18.5.22). המערער הורשע בהתאם להודאתו בעבירות נהיגה נמהרת של רכב (סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין) ותקיפה סתם (סעיף 379 לחוק העונשין). על רקע יכוח בין המערער לבין מאבטחת בחניון בית חולים, ניסה המערער לצאת במכוניתו מהחניון בעוד המאבטחת נעמדה מול הרכב כדי לעוצרו. למרות זאת המשיך המערער בנסיעה למשך מספר מטרים, כשהמאבטחת שרועה על מכסה המנוע של הרכב. בית משפט השלום קבע מתחם עונש בין מאסר קצר ועד 9 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. לנוכח הליך גישור בין הנאשם והמתלוננת והסכם פיצוי שקוים, כמו גם לאור גילו הצעיר של הנאשם, היותו אב טרי וכיוצ"ב, מצא בית המשפט לחרוג לקולה מהמתחם ולהסתפק במאסר על-תנאי בצד צו שירות לתועלת

הציבור. מנגד, מצא לדחות את בקשתו של המערער לביטול הרשעתו. המשיבה לא ערערה על קולת העונש, ואילו המערער מיקד טיעונו בסוגיית ההרשעה. ערעורו נדחה, תוך שבית המשפט המחוזי עמד על חומרת מעשיו, נהיגתו באופן שסיכן את חייה של המאבטחת, החבלה שנגרמה לה, ותחושות האימה והפחד שלבטח אחזו בה.

8. בהתחשב בנסיבות האירוע ובמדיניות הענישה הנוהגת, ובמנותק מנסיבותיה האישיות של הנאשמת, ראוי היה לקבוע את מתחם העונש בין מאסר קצר שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות, לבין שנת מאסר בפועל. ברם, נסיבותיה האישיות המורכבות והחריגות של הנאשמת, יש בהן כדי להשפיע לא רק על גזירת העונש בתוך המתחם, אלא אף על קביעת המתחם עצמו. ראו סעיף 40ט(5-9) לחוק העונשין. כן ראו: ת"פ (נתניה) 61670-09-20 מדינת ישראל נ' פלונית (9.5.23); ת"פ (נתניה) 18481-06-21 מדינת ישראל נ' פלוני (25.1.23, לא פורסם); ת"פ (נתניה) 3430-09-19 מדינת ישראל נ' כליפה (18.1.23). מפאת צנעת הפרט אסתפק בהפניה לנתוניה של הנאשמת המפורטים בתסקירי המבחן, הרקע הנפשי שהביא להכרה בנכות בשיעור 40%, והסיכום הרפואי מיום 9.4.23. מכאן, החלטתי לקבוע את מתחם העונש בין מאסר על-תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

9. בגזירת העונש בתוך המתחם התחשבתי בהודייתה של הנאשמת במיוחס לה בשלב מוקדם של ההליך, ללא הסדר טיעון או הבטחה של המאשימה להקל בעתירתה העונשית. הנאשמת שיתפה פעולה עם שירות המבחן, הביעה חרטה כנה על מעשיה והיכתה על חטא. תסקירי שירות המבחן חיוביים, וקצינת המבחן הביעה פעם אחר פעם את דעתה בדבר התוצאה העונשית הראויה לנאשמת, בנסיבותיה. למעשה, גם המאשימה ביקשה להעמיד את עונשה של הנאשמת בתחתית מתחם העונש (המחמיר) לו עתרה. הנאשמת בחורה צעירה, ללא הרשעות קודמות בעברה, ביקשה את סליחתה של נפגעת העבירה ונכונה לפצותה. כך ראוי. אינני מתעלם מהצורך המיוחד של הנאשמת ברישיון נהיגה, על רקע השילוב בין מצוקותיה, והעובדה כי העיסוק היחיד בו הצליחה להשתלב מחייב החזקה ברישיון בר תוקף. ברם, עבירת האלימות שביצעה תוך שימוש במכונתה, מחייבת קביעה נורמטיבית שבצדה פסילת רישיון הנהיגה, ולו לתקופה קצרה.

10. סוף דבר, החלטתי לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר אותם לא תרצה הנאשמת אלא אם תעבור תוך שנתיים עבירה בה הורשעה או עבירת אלימות פיזית.
- ב. הנאשמת תבצע 150 שעות שירות לתועלת הציבור (של"צ) במתנ"ס קריית השרון בהתאם לאמור בתסקיר המבחן. על הנאשמת להשלים את ביצוע השל"צ תוך שנה מהיום. הוסבר לנאשמת כי אם לא תעשה כן, עשוי בית המשפט לגזור את דינה מחדש.
- ג. צו מבחן למשך שנה. הוסברה לנאשמת משמעותו של צו המבחן ואפשרות הפקעתו והטלת עונש במקומו.
- ד. פיצויים בסך 15,000 ₪ אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 6). הפיצויים ישולמו ב-15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.9.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

ה. אני פוסל את הנאשמת מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 2 חודשים. הנאשמת תפקיד את רישיון הנהיגה שלה במזכירות בית המשפט. הפסילה תחל ביום 1.8.23, ותימנה במצטבר לכל פסילה אחרת שטרם סיימה לרצות. מוסבר לנאשמת שהיא חייבת להפקיד את רישיונה במזכירות בית המשפט. לא יופקד הרישיון, תחל הפסילה במועד שנקבע לעיל, אך לא תימנה כל עוד לא יופקד הרישיון ולכן לא תסתיים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשפ"ג, 18 יולי 2023, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

המאשימה תעביר עותק מגזר הדין לנפגעת העבירה.